

РЕШЕНИЕ

№ 2485

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **482** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Каталуния АММ Груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв.Т. Ц., срещу решение от 05.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 9480/2021 г. от Софийски районен съд (СРС), 101-ви състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 570856-F575070 от 09.04.2021 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности” – С., ЦУ на НАП, с което на касатора на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС. С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, тъй като с него не е отчетено, че за едно нарушение на дружеството са наложени две санкции – административна (ПАМ, която е отменена с влязло в сила решение на Върховния административен съд) и административно-наказателна (с процесното НП). Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

Ответникът - началникът на Отдел „Оперативни дейности” – С., Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк.Н.-М., оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да остави

обжалваното решение в сила, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № 570856-F575070 от 09.04.2021 г., издадено от началник на Отдел „Оперативни дейности” – С., ЦУ на НАП, с което на „Каталуния АММ Груп” ЕООД на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС, за това че на 10.10.2020 г., в 11:10 часа при извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т.41 от ДР на ЗДДС – склад за продажба на плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], Стоково тържище „Д.“, стопанисван от „Каталуния АММ Груп“ ЕООД, е установено, че търговецът в качеството му на лице по смисъла на чл.3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. не регистрира и отпечатва всяка извършена продажба на стока и услуга в търговския обект чрез издаване на фискален касов бон от въведеното в експлоатация фискално устройство /ФУ/, модел „ELTRADE A3 KL“, с ИН на ФУ ED338566 и ИН на ФП 44338566, рег. № на ФУ в НАП 4235650/13.06.2019 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F575070 от 13.10.2020 г. от инспектор по приходите в ЦУ на НАП за извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Проверката започнала с извършване на контролна покупка, направена в 11:10 часа, на 1 кашон с пресни круши на обща стойност 19 лв. Контролната покупка била заплатена изцяло в брой. Плащането било прието от Н. В. З. в качеството му на продавач, като за продажбата не е издадена фискална касова бележка от фискалното устройство, налично в обекта, нито ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при плащането. Неиздаването на посочения документ е потвърдено и от отпечатания КЛЕН за дата 10.10.2020 г., от който е видно, че в 11:10 часа няма регистрирана продажба на стойност 19 лв. Резултатите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка сер. АА № 0405817/10.10.2020 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление

При тези данни от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и НП са спазени изискванията на чл.42, съответно на чл.57 от ЗАНН. Налице било пълно описание на нарушението, за което била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя. Нарушението било формално по своя характер, като изпълнителното деяние се състояло в бездействие, а именно неизпълнение на задължение за направено плащане да се издаде фискална касова бележка от инсталираното в обекта фискално устройство. По делото безспорно било установено, че съставът на нарушението е осъществен от обективна страна. В съответствие с изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът е обсъдил характера и вида обществени отношения, засегнати с извършеното нарушение, но не е намерил основания за прилагането чл.28 от ЗАНН. Приел е, че обществената опасност на този вид формални нарушения е определена от законодателя като висока, тъй като същите представлявали неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на фискалната й дейност. Липсвали

обстоятелства, от които можел да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което жалбоподателят е санкциониран, било с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

При правилно изяснена фактическа обстановка съдът е достигнал до обоснован правен извод за осъществено от страна на търговеца административно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението за регистриране и отчитане на извършената продажба в търговския обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство.

Според приложената санкционната норма на чл.185, ал.1 от ЗДДС, на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Правилно въззивният съд е приел, че с определената в предвидения минимум санкция административнонаказващият орган е отчел вида, характера и тежестта на извършеното нарушение, както и обстоятелството, че такова е констатирано за първи път.

Обоснована е и преценката за липсата на основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН, доколкото по делото не се откриват данни, от които да може да се направи извод за по-ниска степен на обществена опасност на конкретното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

Неоснователно е основното възражение в жалбата относно налагането на две различни по своята правна природа санкции за едно нарушение (по чл.118, ал.1 от ЗДДС) а именно принудителна административна мярка по чл.186, ал.1, т.1, б.,а” от ЗДДС – „запечатване на търговски обект” и имуществена санкция в размер на 500 лв., с което се нарушавал принципът non bis in idem, за което до СЕС от Административен съд – Благоевград е отправено преюдициално запитване по адм. дело № 1023/2021 г. Във връзка с него касаторът е поискал да бъде спряно производството по настоящото дело до произнасяне по образуваното пред СЕС по преюдициалното запитване дело С-91/2021. В проведеното по делото открито съдебно заседание това искане е оставено без уважение поради липса на преюдициалност на отправеното до СЕС запитване спрямо производството по делото.

По силата на чл.186, ал.1, т.1, б.,а” от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл.118. Това означава, че законодателят предвижда кумулативното налагане и на имуществената санкция и на мярката. Тази правна уредба създава задължение за контролните органи да стартират и двете процедури, като последните се осъществяват по самостоятелен процесуален ред. Актът за установяване на

административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление имат различна правна природа от заповедта за прилагане на ПАМ. Заповедта за прилагане на ПАМ се издава по реда на АПК, а не по реда на ЗАНН. В случая обаче заповедта за налагане на ПАМ е отменена с влязло в сила окончателно решение на Върховния административен съд № 1784 от 23.02.2022 г., постановено по адм. дело № 10062/2021 г. С това съответно за осъщественото нарушение е осъществена само имуществената санкция за нарушението по чл.118, ал.1 от ЗДДС. По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 9480/2021 г. от Софийски районен съд, 101-ви състав.

ОСЪЖДА „Каталуния АММ Груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.